

Diana Pupeză - premiul al II-lea la Olimpiada Județeană de Geografie

Ioana Gheran - premiul al III-lea la Olimpiada Națională de Istorie

aspiranți

nr. 14/2011

Bianca Giurgea - premiul al II-lea la Olimpiada Județeană de Latină

Victor Părau - premiul al III-lea la Olimpiada Județeană de Geografie

SUB SEMNUL LUI

GEORGE ENESCU

1881-1955

*“Cuvântul pe care mi-l repet zi de zi de când mă știu este
îndeplinirea datoriei.”*

“Mi-am slujit țara cu armele mele: pana, vioara și bagheta.”

*“În muzică este nevoie de talent cam 30%. Restul de 70% este
muncă. ”*

“Muzica pornește de la inimă și se adresează inimilor.”

*“Muzica oglindește toate misterioasele ondulații ale sufletului, fără
putință de prefăcătorie.”*

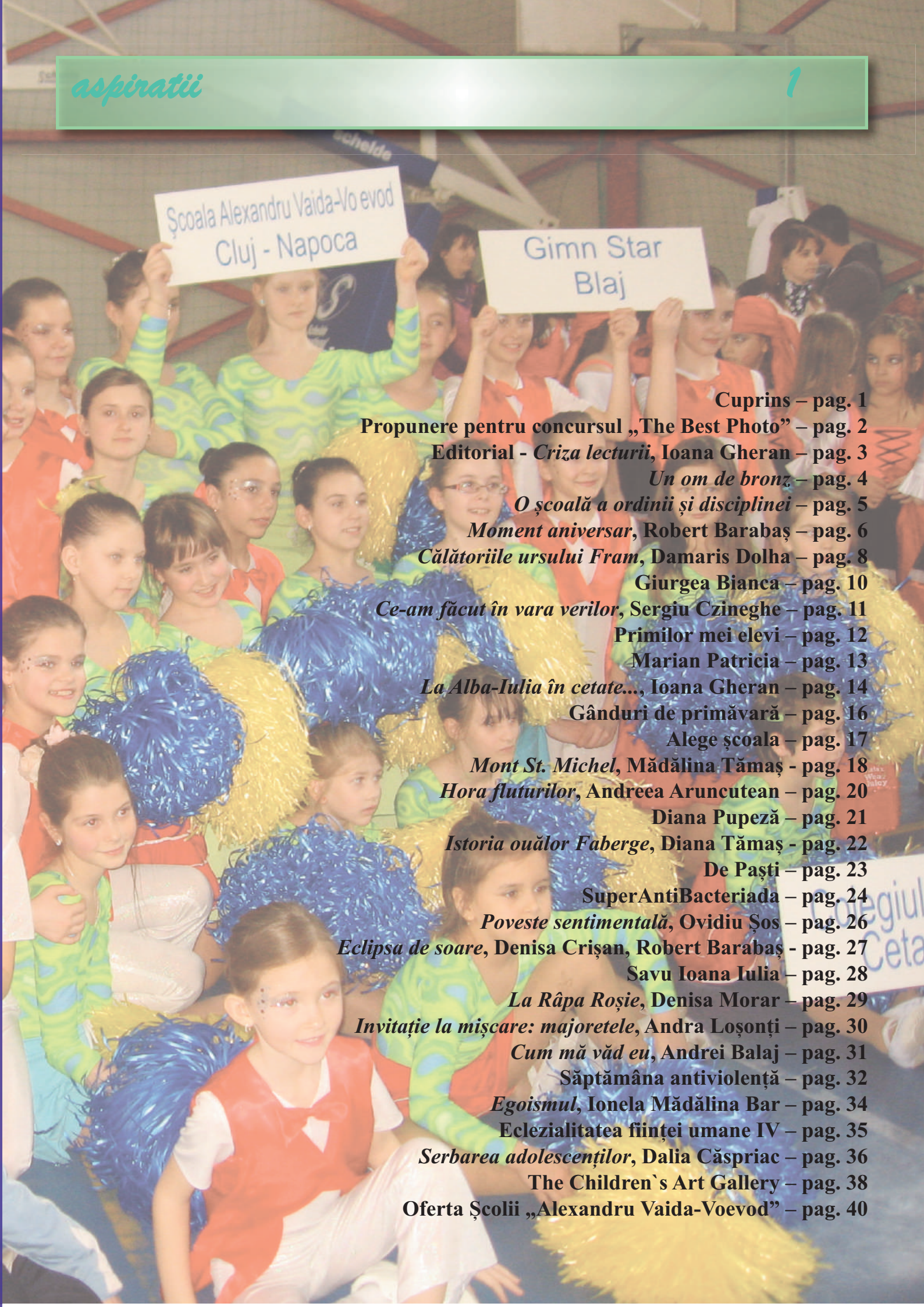
*“Ceea ce e important în artă, e să vibrezi tu însuși și să-i faci și pe
alții să vibreze.”*

“Nu există muzică ușoară sau grea, ci doar muzică bună.”

*“Nu devii bătrân fiindcă ai trăit un anumit număr de ani, devii
bătrân fiindcă ai dezertat de la idealul tău. Anii ridează pielea, dar
renunțarea la ideal ridează sufletul.”*

vezi și coperta 3

Cuprins	– pag. 1
Propunere pentru concursul „The Best Photo”	– pag. 2
Editorial - <i>Criza lecturii</i> , Ioana Gheran	– pag. 3
<i>Un om de bronz</i>	– pag. 4
<i>O școală a ordinii și disciplinei</i>	– pag. 5
<i>Moment aniversar</i> , Robert Barabaș	– pag. 6
<i>Călătoriile ursului Fram</i> , Damaris Dolha	– pag. 8
Giurgea Bianca	– pag. 10
<i>Ce-am făcut în vara verilor</i> , Sergiu Czineghe	– pag. 11
Primilor mei elevi	– pag. 12
Marian Patricia	– pag. 13
<i>La Alba-Iulia în cetate...</i> , Ioana Gheran	– pag. 14
Gânduri de primăvară	– pag. 16
Alege școala	– pag. 17
<i>Mont St. Michel</i> , Mădălina Tămaș	– pag. 18
<i>Hora fluturilor</i> , Andreea Aruncutean	– pag. 20
Diana Pupeză	– pag. 21
<i>Istoria ouălor Faberge</i> , Diana Tămaș	– pag. 22
De Paști	– pag. 23
SuperAntiBacteriada	– pag. 24
<i>Poveste sentimentală</i> , Ovidiu Șos	– pag. 26
<i>Eclipsa de soare</i> , Denisa Crișan, Robert Barabaș	– pag. 27
Savu Ioana Iulia	– pag. 28
<i>La Râpa Roșie</i> , Denisa Morar	– pag. 29
<i>Invitație la mișcare: majoretele</i> , Andra Loșonți	– pag. 30
<i>Cum mă văd eu</i> , Andrei Balaj	– pag. 31
Săptămâna antiviolență	– pag. 32
<i>Egoismul</i> , Ionela Mădălina Bar	– pag. 34
<i>Eclezialitatea ființei umane IV</i>	– pag. 35
<i>Serbarea adolescenților</i> , Dalia Căspriac	– pag. 36
The Children's Art Gallery	– pag. 38
Oferta Școlii „Alexandru Vaida-Voevod”	– pag. 40

Propunere pentru concursul

“The Best Photo”

din 1 iunie 2011

Rachel Oltean- “Sete”

ȘCOALA “ALEXANDRU VAIDA-VOEVOD”

STR. OLTULUI, NR. 83

CLUJ-NAPOCA

TEL./FAX.:0264-482005

TEL.0264-442888

E-MAIL: vaida_voevod@yahoo.com

www.vaidavoevod.scoli.edu.ro

Director: Lavorica ȘERBAN

Director Adjunct: Camilia ZANC

Drector Educativ: Carmen HAȚEGAN

REDACȚIA

Redactor-șef

Ioana Gheran, cls VIII B

Redactor-șef Adjunct

Lucia Ciovicescu, cls VIII B

Redactori

Robert Barabaș, cls VIII A

Mădălina Ionela Bar, VIII A

Dalia Căspriac, cls VIII A

Denisa Crișan, cls VIII A

Andrei Balaj, cls VIII B

Estera Jurj, cls VIII B

Ovidiu Șoș, cls VIII B

Sergiu Czineghe, cls VII A

Denisa Morar, cls VII D

Damaris Dolha, cls VI A

Diana Tămaș, cls VI A

Patricia Marian, cls VI A

Ioana Oltean, cls VI B

Rareș Mătiș, cls VI B

Larisa Hideg, cls VI B

Andreea Aruncutean, cls VI C

Mădălina Tămaș, cls VI C

Ioana Savu, cls V B

Corina Bumb, cls V B

Casandra Tarcea, cls VIII B

Andra Loșonți, cls VII B

Art- Designer

Foto -Designer

Cadre didactice colaboratoare

Maria Bercean

Cătălina Cocan

Carmen Hațegan

Carmen Maxim

Alexandru Nicoară

Simona Ofrim

Liana Opreș

Călina Pop

Dana Pupeză

Emilian Raza

Gheorghina Alexandru

Consultanți de specialitate

Nicolae Zota

Maria Verebei

Profesori coordonatori

Magdalena Dănilă

Georgiana Oltean

Editorial

Criza lecturii

Ioana Gheran

O problemă de actualitate, cu care ne confruntăm, cred, toți adolescenții, este criza lecturii, în sensul că tinerii citesc tot mai puțin.

Cititul e o activitate care, făcută din plăcere, implică total mintea și sufletul. Lectura e una din puținele activități care ne deschid mintea la idei noi. Ne ajută să descoperim lumea, oamenii și, cel mai important, pe noi înșine. Tinerii în ziua de astăzi nu prea mai citesc, nu mai sunt interesați de lectură. Totul merge acum pe mai multă ușurință și pe rapiditate. De ce să te mai chinui să mergi la bibliotecă, să cauți o carte, să stai la sala de lectură să o citești, când poți să dai un "search" pe Google și găsești cam tot ce dorești, îți apar zeci de pagini cu rezumatul căutat și e gata tema...

Am putea spune că principalul motiv pentru care se întâmplă acest lucru este lipsa timpului. Și totuși, atunci de ce tinerii pot să petreacă atâta timp în fața calculatorului, televizorului sau să iasă prin diverse localuri?

Am putea spune că azi cărțile nu mai sunt atractive pentru că nu mai prezintă realitatea tinerilor de astăzi. Atracțiile sunt altele, distracția este alta. Însă biblioteca rămâne un loc primitiv care îi face pe oameni să cunoască importanța și frumusețea cărților și să înțeleagă că doar citind sunt oameni cu adevărat. Aici

fiecare își poate îmbogăți viața și poate deschide pentru sine noi căi spre cunoaștere și învățătură. Îmi amintesc de prima oară când am pășit pragul unei biblioteci. Am rămas uimită de acele săli imense și de toate tainele care se ascundeau în ele. Nu puteam să-mi dezlipesc ochii de pe rafturile pline cu mii de cărți și mă gândeam mereu "Oare cum aș putea să găsesc o anume carte aici?".

E posibil ca majoritatea tinerilor să considere bibliografia obligatorie "plictisitoare", și să prefere o carte de aventuri sau una polițistă în locul celor recomandate de către profesor. Dar, singurele volume care mai stârnesc oarecum interesul copiilor și tinerilor sunt cele din programa școlară. Faptul că ele contează în diverse evaluări îi determină pe elevii de diverse vârste să le parcurgă ori să le citească în rezumat pe internet.

Eu una sunt fericită că am avut șansa să intru în această lume minunată a cărților, de unde, odată intrat, mai vrei să pleci niciodată. Sunt dezamăgită când observ cât de mult scade interesul celorlalți elevi de vârsta mea pentru cititul cărților și sper ca această problemă să se rezolve într-un fel sau altul cât mai curând. Doar citind din plăcere putem descoperi frumusețea lumii imaginare în care te adâncește o carte și putem ajunge să o îndrăgim și să o apreciem.

UN OM DE BRONZ

Prof. univ. Mircea Vaida-Voevod

*Un om de bronz
de o sută treizeci și nouă de ani
locuiește de-o vreme
în curtea Școlii „Alexandru Vaida-Voevod”.
Pași de uriaș în inima Clujului.
Toți îi suntem fără nume-urmași,
Transilvania încape sub fruntea lui zbârcită de-o grea întristare
Bunule, îți spun, de ce încruntat
ne privești – prunci și nepoți,
cortegii de umbre în altă lume
fără destin?
Ci, Ei, fără cuvinte privește în zare,
Țara pe care o duce în minte
nemuritoare!
Și peste toate ninge lin,
un norod alb pe fruntea înaltă
a Domnului Alexandru Vaida-Voevod.*

Domnul prof. univ. Mircea Vaida-Voevod este nepotul lui Alexandru Vaida-Voevod și ne onorează cu prezența domniei sale la fiecare moment important la școlii noastre

O școală a ordinii și disciplinei

- interviu cu doamna director Lavorica Șerban -

Reporter: De câți ani sunteți directorul acestei școli?

Director: Închei al nouălea an.

Reporter: Cum era această școală la începuturile ei?

Director: În octombrie 2001, atunci când a fost inaugurată, era impresionantă prin aspectul exterior și „complet goală” înăuntru.

Reporter: Ați putea să ne spuneți pe ce loc se situează școala noastră între celelalte școli?

Director: Nu există o ierarhizare generală a școlilor pentru a putea spune pe ce loc ne situăm, dar putem spune cu certitudine că suntem „cea mai tânără și modernă școală” din mu-

închidere a terasei, de compartimentare și amenajare ca spațiu funcțional vor fi realizate din fonduri de la Primărie și din fon-

duri proprii. Fondul școlii este gestionat prin Asociația de Părinți, constituită legal în anul școlar trecut. Pe bază de contract semnat anual, Asociația sprijină școala pentru modernizarea bazei materiale, a laboratoarelor, dotarea cabinetelor, întreținerea și păstrarea în stare de funcționare a aparaturii din dotare, materiale de curățenie și reparații curente, premiarea elevilor câștigători ai Olimpiadelor școlare, ș.a.

Reporter:

Mereu ne surprindeți cu noi investiții. Credeți că este posibilă amenajarea pe viitor a unei săli festive?

Director: Ne-fiind spațiu care să poată fi amenajat, pentru

nicipiul Cluj- Napoca.

Reporter: Cum apreciați rezultatele obținute de elevii școlii noastre?

Director: Bune și foarte bune.

Reporter: Ce părere aveți despre situația disciplinară de la noi din școală?

Director: Cu mici excepții, situația disciplinară este bună. Se respectă unitar Regulamentul intern și Codul de conduită al elevilor propus de Consiliul elevilor.

Reporter: Noi am văzut că s-a finalizat acoperirea terasei școlii, dar ne-ar interesa să știm dacă lucrarea a fost realizată din fondul școlii sau poate din alte fonduri și, legat de aceasta, ar fi interesant de știut la ce sunt folosiți banii din fondul școlii?

Director: Acoperirea terasei s-a realizat din fonduri de la MECS și de la Primărie. Lucrările de

moment nu mă gândesc la aceasta. În viitor, poate...

Reporter: Ce este cel mai dificil pentru dvs. în munca de director?

Director: După anii de experiență la catedră și apoi în funcție de conducere îndrăznesc să apreciez că cel mai dificil este să-i cunoști și să muncești cu oamenii, cadre didactice, părinți și elevi, mereu alții, mereu în schimbare și să-i faci să simtă că școala educă spiritul omului, oferindu-i valori pentru viață.

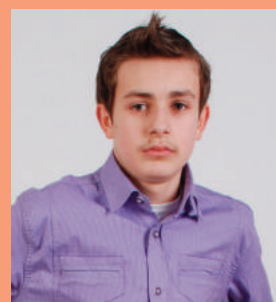
Reporter: Cum vedeți școala pe care o conduceți în viitorul apropiat?

Director: Sigur se va schimba în funcție de cerințele educabililor și ale societății moderne în care trăim, păstrându-și atractivitatea și prestigiul de care se bucură acum.

Interviu realizat de **Andra Loșonți**

Moment aniversar

Robert Barabaș

În data de 27 februarie, 2011 s-au împlinit 139 de ani de la nașterea distinsului om politic, medic și publicist, Alexandru Vaida-Voevod.

Cu această ocazie, Inspectoratul Județean de Jandarmi și școala noastră, instituții ce-i poartă numele, au organizat manifestări omagiale dedicate acestui eveniment.

Slujba religioasă de pomenire a fost oficiată de către Preasfințitul Florentin Crihălmeanu, episcopul greco-catolic de Cluj-Gherla.

Printre invitați s-au numărat și: doamna inspector școlar pentru activitatea educativă, prof. Daniela Sălăgean, domnul prof. dr. Ioan Drăgan, directorul Arhivelor Naționale Cluj și, bineînțeles, domnul prof. univ. dr. Mircea Vaida-Voevod, nepotul omului politic.

După depunerea de coroane la bustul lui Alexandru Vaida -Voevod, în acordurile cântecului "Cinste lor!", au urmat luările de cuvânt. Am aflat că Alexandru Vaida-Voevod a făcut parte din organizația studențească "România Jună", a colaborat la elaborarea Memorandumului din 1892, că în timpul activității lui

politice a ocupat funcția de președinte al Consiliului de Miniștri și a fost prim-ministru al României între anii 1919-1920 și, multe alte lucruri.

Domnul prof. univ. dr. Mircea Vaida-Voevod a spus, printre altele: „Alexandru Vaida-Voevod, cel care a participat la realizarea unirii din 1918, a rostit discursul de autodeterminare a românilor în Parlamentul de la Budapesta. El a fost și conducătorul delegației române la Versailles, unde a obținut recunoașterea internațională a României Mari. Astăzi el este immortalizat aici, în școala care îi poartă numele, într-un bust de bronz care va rezista peste timp, așa cum și Alexandru Vaida-Voevod va rezista în inimile tuturor românilor”. A citit, de asemenea, emoționanta poezie „Un om de bronz”, pe care a compus-o chiar în dimineața acelei zile, în memoria bunicului său.

Programul a cuprins și o demonstrație a unor exerciții de către jandarmi cu câini dresați. Aceștia au sărit printr-un cerc de foc spre încântarea noastră.

Pentru mine, această comemorare a însemnat o reîntoarcere în timp, în istorie, în vremurile când a trăit acest reprezentant de seamă al istoriei acestor meleaguri. Mi-a trezit, de asemenea, sentimente de profundă admirație pentru tot ceea ce a făcut pentru națiunea română.

Călătoriile ursului Fram

Damaris Dolha

Într-o dimineață de vară, Fram, un urs mitel, tare plăpând și foarte isteț stătea pe iarba moale și netedă din pădurea în care locuia. Ochii i se închideau și era foarte ostenit după o grea cursă, urmărit fiind de albinele roitoare. Imediat Fram a ațipit și, pe când dormea mai bine parcă cineva îl trezește cu blândețe. Când se ridică în capul oaselor, o vulpe roșcată, cu coada stufoasă și întreținută împreună cu o mică veveriță așezată pe umărul ei îl privesc zâmbitori. Bietul Fram, a uitat total de planurile pe care și le făcuse cu ceva timp în urmă împreună cu cei doi prieteni ai săi. Astăzi era ziua în care trebuiau să facă o expediție prin apropiere.

- Bună ziua, Fram! Scuză-ne că te deranjăm, dar sperăm că nu ai uitat de ziua asta așa minunată și importantă, nu? Întrebă vulpea cea roșcată pe nume Ina cu multă curiozitate.

- Bună ziua, Ina! Oh, bună ziua, Trufi, veverița mea cea mai drăguță din univers! Ce mă bucur să vă văd! Cum să uit de ziua aceasta așa de importantă? Nu vă îngrijorați... Acum, haideți în casa mea să bem un ceai și să vă serviți din cele mai alese și delicate fructe de pădure.

- Mulțumim, Fram, te rugăm să nu te deranjezi! Nu e nevoie! spuseră cele două roșcate, timide.

- Nici nu mă gândesc să nu intrați! Haideți! răspunse Fram insistent.

- Haideți, îi îndemnă Fram, luați loc. Îndată vă aduc fructe de pădure, alune și pește prăjit ca să avem și noi o masă copioasă.

Fram aranjă repede masa, și aduse trei farfurii umplute cu toate cele promise. După ce s-au ospătat, s-au gândit la traseul de parcurs în această expediție.

- Eu zic să colindăm toată pădurea, să știm cu lux de amănunte toate locșoarele din această pădure, zise Trufi. Tu ce părere ai, Ina?

- Hmm... bună idee, Trufi. Dar nu cred că asta ar fi o expediție. În fiecare zi ne plimbăm prin toată pădurea și o cunoaștem mai bine ca

oricine. Eu zic să vizităm satul din sudul pădurii. Ar fi foarte palpitant, nu? Și ne putem face rost de o mulțime de bunătăți, zise Ina cu entuziasm.

- Ai dreptate, Ina. Dar nu cred că ar fi un loc potrivit în satul oamenilor. Gândește-te la câinii care ne simt datorită simțului foarte dezvoltat, iar oamenii sigur ne vor prinde. Ne vor omorî și vor folosi blana noastră în folosul lor. Este foarte periculos. Dar am o idee care vă va plăcea: m-am gândit să înconjurăm munții înalți de la nordul acestei păduri. Apoi putem să mergem mult mai departe să vedem ținuturile îndepărtate pe care nici strămoșii noștri nu le-au văzut. Ce părere aveți?

- Ai niște idei excelente, Fram. Așa vom face! Au spus în cor Ina și Trufi.

Fără să mai zăbovească, și-au făcut bagajele și au pornit în marea lor expediție. În depărtare se zăreau munții înalți și stâncoși care străpungeau norii cu vârfurile lor ascuțite. Fram și prietenii lui s-au înțeles de minune până la un moment dat, când Fram voia să urce pe munte:

- Fram, cum să urcăm noi pe munte? Nu-ți dai seama că este foarte periculos? Ție ce-ți pasă! Tu ai blană destulă să rezisti frigului, dar eu și Trufi? zise Ina furioasă.

- Știu, dar putem rezolva această problemă... și Ina îl întrerupe spunând sinceră:

- Fram, dacă vrei, urcă pe munte. Dar nu mai ții minte cum ne-a fost înțelegerea: „Să înconjurăm munții înalți din nordul acestei păduri...”?

Atunci, Fram a văzut că Ina avea mare dreptate, dar nu rezistă tentației de a urca pe muntele înalt, deci porni nervos, fără să mai stea pe gânduri, pe versantul abrupt.

- Fram, stigă Trufi, nu face asta! Ai grijă!

- Vedeți-vă voi de treaba voastră! Eu voi urca pe acest munte! Punct!

Fram porni nervos, până la un moment dat când drumul deveni tot mai anevoios și vântul

Bianca Giurgea

Giurgea Bianca este elevă în clasa a VIII-a A a școlii noastre. Ea este o persoană sociabilă și ambițioasă, foarte pasionată de citit (una dintre seriile ei preferate fiind Harry Potter). Bianca este una dintre elevele cu care școala noastră se poate mândri.

În anul 2009, a luat locul întâi pe școală, respectiv locul al patrulea din județ la Concursul Internațional "Cangurul Lingvist", secțiunea franceză-spaniolă, cu un punctaj remarcabil, de 175 de puncte.

În anul 2010, a obținut din nou locul întâi pe școală la Concursul Internațional "Cangurul Lingvist" secțiunea franceză-spaniolă, dar de data aceasta a realizat al treilea punctaj din tot județul, cu 205 puncte.

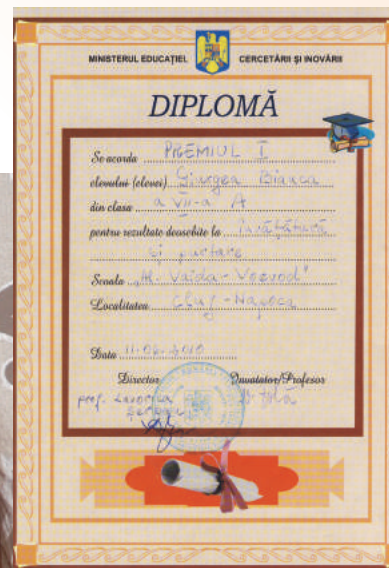
Anul acesta, Bianca a reușit să aducă școlii noastre rezultate foarte bune, datorită participării la Olimpiada de Limba Latină. S-a clasificat pe locul trei la faza locală, iar la faza județeană ne-a surprins, clasându-se pe locul doi.

Bianca a fost îndrumată de către doamna profesoară de limba latină Cristina Andrieș, care a știut să pună marile valori ale Biancăi în evidență.

De-a lungul anilor, Bianca a reușit să obțină mereu rezultate școlare respectabile, dovadă clară că în ea e o scânteie din tipul "elevului model." Aceste rezultate reflectă spiritul ei competitiv.

Mă bucur foarte mult că am reușit să o cunosc pe Bianca și să mă împrietenesc cu ea. Este o persoană minunată, cu foarte multe calități și o prietenă adevărată.

Portret realizat de **Dalia Căspriac**

Ce-am făcut în vara-verilor

Sergiu Czineghe

Era vară pe la sfârșitul lui august și soarele ardea neîncetat dorind a te pârloli. Era o dimineață când razele soarelui treceau prin draperiile camerei mele și-mi luminau fața. Copiii se jucau afară, așa că m-am dus și eu. M-am întâlnit cu o prietenă pe care nu am văzut-o de cinci ani. Am început să-i povestesc ce-am făcut vara aceea:

Am început cu: într-o zi de iunie m-am întâlnit cu un prieten, Raul. Am mai chemat încă un prieten, Cătălin și am mers la magazin să cumpărăm pufuleți și bomboane. Când am ajuns, Michael Jackson era vânzător și își atrăgea clienții cu mișcărilor lui superbe. Dar a alunecat și a căzut în bălegar de vacă, ceea ce a produs o catastrofă.

În parc se plimbau Brad Pitt, Madonna și Collin Farrel. Toate vedetele au dat în mintea copiilor. Moș Crăciun făcea grătare, iar lepu-rașul de Paște s-a îmbătat. Eu și prietenii mei am alergat repede, căci starurile ne speriau. Dar un râu de ciocolată ne blocă drumul. Atunci, un motociclist fără cap ne-a trecut pe partea cealaltă a râului. Dar un prieten a căzut în râu și l-a secăt. Raul a încercat să-l ajute pe Cătălin, dar era foarte greu și a căzut pradă starurilor nebune. Eu și Raul ne-am urcat într-un copac și niște veverițe cu rabie ne-au atacat și i-au umplut gura lui Raul cu alune și nuci, apoi l-au băgat într-o scorbură.

La final, eu am trăit să-i spun povestea prietenei mele. Ea nu a crezut și a râs. Apoi ne-am salutat.

Nu fiți nefericiți, capul meu e plin de povești gata să vă fie spuse. Și un strop din imaginația mea se află pe această pagină...

Primiilor mei elevi

clasa a V-a B (2008-2009) – a VII-a B (2010-2011)

Când am pășit în această clasă, nu am știut nimic, absolut nimic despre voi. Eram doar curioasă și puțin speriată de responsabilitatea pe care o simțeam în fața mea.

Nu mi-am imaginat că, trăind alături unii de ceilalți, voi ajunge să mă cunosc mai bine pe mine – copil, pe mine – mamă, pe mine – adult, pe mine – profesor. Nu am știut că pot fi alături de voi și că, de multe ori, voi putea să vă înțeleg.

Nu am știut că, de multe ori, voi fi prea departe de voi și nu vă voi înțelege.

Am intuit doar că voi reuși să fac mai multe lucruri bune decât greșeli.

Da, am învățat că și profesorii fac greșeli, uneori din neatenție, alteori din mândrie, alteori din mulțimea grijilor... și am învățat că le este la fel de greu ca și vouă să-și ceară iertare. Doar că greșeala lor e mai crudă, căci înseamnă a răni un suflet de copil...

Am greșit prin a nu acorda atenție egală, în fiecare moment, fiecăruia dintre voi. Am greșit prin a nu căuta să îi ajut pe cei care nu au avut suficient curaj să ceară atenție.

V-am învățat să vă puneți mereu întrebări, să căutați logica din spatele lucrurilor, din spatele regulilor de orice fel. V-am învățat să vă întrebați „de ce” înainte de a accepta ceea ce vi se spune (indiferent de către cine), pentru a deveni responsabili de alegerile voastre. V-am învățat că, deși suntem liberi să facem ce vrem, nu avem puterea de a refuza consecințele care decurg din alegerile noastre.

Sper că puritatea licornei va fi mereu inspirație pentru voi în momentele grele și că veți hrăni cât mai mult timp fărâma de angelic din fiecare dintre voi.

Sper să ne amintim cu drag, peste ani, unii de ceilalți și sper că nu veți uita să îmi spuneți și mie despre bucuriile pe care, fără îndoială, viața vi le va presăra în cale.

Am rămas cu sentimentul că nu trebuie doar să învățăm împreună o limbă străină, ci că trebuie să învățăm și limba străină a trăirii lângă celălalt: cum să vorbim, cum să ne privim, cum să vedem părțile de lumină din cel de lângă noi.

Mihai, Emil, Amalia, Barbu, Rebeca, Călin, Adi, Andra, Alina, Oana, Adi, Codruța, Raul, Bogdan, Denisa, Răzvan, Iulia, Dragoș, Claudiu, Andrei, Sonia, Alex, Nicu, Tudor, Claudia, Georgiana, Andrei, vă mulțumesc pentru tot ceea ce m-ați învățat.

Drum bun, copiii mei...

Prima voastră dirigintă

Patrícia Marian

Patricia este o elevă a școlii noastre din clasa a VI-a A. Este o persoană creativă, fapt ce dovedește obținerea locului 1 la concursul „The Best Photo” cu fotografia „În centrul atenției”, care a fost cea mai votată de către elevii școlii. Aceasta reprezenta o floare pe primul plan și o pereche de teneși în spatele ei iar în jur un spațiu arid, aratând că ceea ce conta cel mai mult erau teneșii care dădeau culoare fotografiei.

De-asemenea Patricia a participat la concursurile de limba engleză „Winners” și „Evaluare în Educație” unde a obținut un punctaj foarte bun. În clasa a V-a a primit mențiunea a II-a la învățătură.

Adoră limbile străine, dar cel mai mult engleza. Are o pasiune pentru Germania și Austria, fiind mereu interesată de cultura, locurile, muzica și limba acestora.

În timpul liber desenează, fotografiază, ascultă muzică și vizionează filme.

Patricia este o persoană specială și ambițioasă, iubită de cei din jur, dorindu-și întotdeauna mai mult și vrând să învingă de fiecare dată.

Portret realizat de Estera Jurj

ÎN CENTRUL ATENȚIEI

În această vacanță din aprilie 2011 am avut ocazia să trăiesc una dintre cele mai frumoase experiențe din viața mea: să particip la olimpiada națională de istorie de la Alba Iulia. Pe lângă concursul în sine și experiența câștigată prin participare, consider că cel mai important lucru este că am cunoscut o mulțime de persoane noi de la care am avut multe de învățat și astfel mi-am făcut foarte mulți prieteni din toată țara, cu care încă păstrez legătura.

Când am aflat că m-am calificat la faza națională am fost extrem de fericită și de emoționată, dar în același timp îngrijorată deoarece eram conștientă de responsabilitatea pe care o aveam de acum înainte, reprezentându-mi județul și de munca grea pe care urma să o depun. Această muncă a fost mult mai ușoară datorită pasiunii mele pentru istorie și dorinței de a ști mai mult și a-mi depăși propriile limite și, bineînțeles, cu ajutorul doamnei profesoare datorită căreia am început să îndrăgesc această materie și care m-a pregătit și s-a implicat enorm, călăuzindu-mi fiecare pas și corectându-mi fiecare greșeală. Cu cât se apropia ziua plecării, cu atât emoțiile deveneau din ce în ce mai mari, însă am învățat că trebuie să am încredere în mine și astfel am trecut cu bine peste ele. Cu toate acestea, în dimineața în care am plecat spre Alba Iulia, nu am reușit să le controlez nici cum, acestea punând stăpânire pe mine. Nu eram emoționată doar din cauza concursului, ci mai ales din cauză că mă gândeam mereu la ce urma să se întâmple, cum o să fie acolo, ce fel de persoane o să întâlnesc.

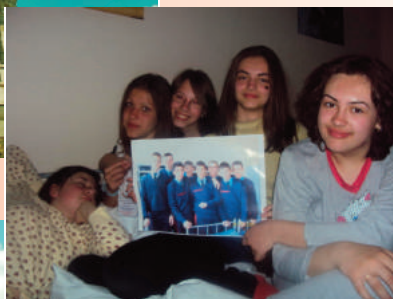
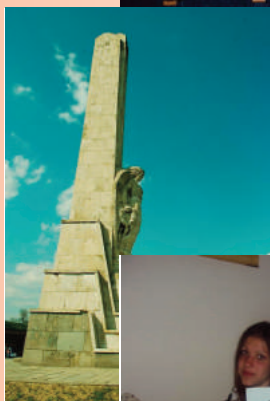
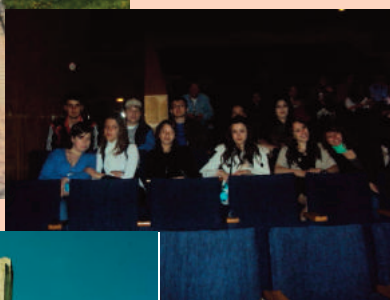
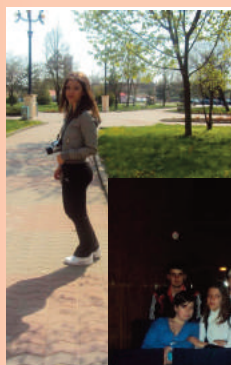
Acum aceste îngrijorări mi se par foarte obișnuite înaintea unei astfel de plecări, mai ales pentru că încă nu aveam experiența necesară într-o asemenea situație. Imediat cum am urcat în microbuz am întâlnit niște persoane deosebite și prietenoase iar, deși eram cea mai mică, m-au primit în grupul lor și m-au ajutat să mă integrez foarte repede. Astfel, povestind și făcând schimb de experiențe, drumul ni s-a părut parcă mult prea scurt și ne-am fi dorit să nu se termine atât de repede. Ajunși la Liceul Militar, locul unde urma să fim cazați, ne-am instalat și am încercat să ne obișnuim cu noile condiții, de care am fost foarte dezamăgiți la început. Apoi am început să ne obișnuim, iar simplul fapt că eram împreună ne-a făcut să trecem peste acest lucru și să ne simțim foarte bine, indiferent de locul în care ne aflam. Am ajuns acolo duminică, iar următoarea zi urma să se desfășoare olimpiada. După ce ne-am întors de la festivitatea de deschidere, emoțiile au început să-și spună cuvântul, nu doar pentru mine, ci pentru toți participanții. Astfel, cu cât se apropia mai mult ora la care trebuia să dormim, cu atât deveneam din ce în ce mai agitate. După ce ne-am răsfoit parcă cu frică cărțile și celelalte materiale pe care le aveam la noi, am decis că cel mai bine e să ne liniștim și să ne punem să dormim, pentru a putea fi odihnite a doua zi. Deși m-am stră-

La Alba Iulia-n cetate....

Ioana Gheran

duit mult, nu am reușit să adorm. Mă gândeam neîncetat la ceea ce urma să se întâmple a doua zi și aveam impresia că uitasem tot.

Dimineața, după ce am plecat spre școala unde urma să se țină concursul și, mai ales, după ce am intrat în săli, toate emoțiile au început să dispară. Am devenit tot mai încrezătoare în mine și eram pregătită să scriu pe hârtie tot ce știam și să dau astfel tot ce aveam mai bun. Eram conștientă că acolo se aflau încă 60 de copii la fel de bine pregătiți, nerăbdători și dornici să obțină un rezultat bun la fel ca mine. De asemenea, eram conștientă că ajunsesem departe prin simplul fapt că mă aflam acolo și că valoarea și tot ce am învățat nu se va reflecta neapărat printr-o notă sau printr-un premiu.

După ce am trecut peste această provocare, cu toții ne-am simțit eliberați și am început să profităm cu adevărat și să ne bucurăm de toate lucrurile pe care le puteam face împreună. În primele zile am vizitat orașul Alba Iulia, ne-am plimbat, am glumit, am râs și am făcut poze. Cea mai frumoasă parte a fost ziua în care am vizitat Blajul, oraș de care am rămas profund impresionată. Dintre toate, cel mai mult mi-a plăcut momentul în care am ajuns pe Câmpia Libertății. Am simțit parcă un sentiment ciudat, pe care nu pot să îl explic. Am admirat toate statuile și am fost furată de priveliștea superbă. Am rămas impresionată de asemenea de faptul că într-un oraș atât de mic s-au petrecut atâtea fapte mari. După multe ore de mers pe jos și vizitat, ne-am întors obosiți la internat. În ultimele zile am ajuns să ne cunoaștem mult mai bine între noi, dar nu numai cei din Cluj. Ne-am făcut o mulțime de prieteni din alte județe de la care am aflat o mulțime de lucruri noi. Din această cauză, ziua plecării nu a fost așteptată de nimeni, însă ea a sosit. Ne-am luat la revedere de la ceilalți copii cu tristețe deoarece știam că nu o să ne mai vedem, însă am promis că vom ține legătura. Pe microbuz, am povestit despre tot ce am făcut și toate sentimentele pe care le-am trăit și ne-am dat seama că o să ne fie foarte greu să ne obișnuim unul fără celălalt. Am reușit să legăm niște prietenii foarte strânse într-un timp foarte scurt și ne părea foarte rău că acele zile minunate pe care le-am petrecut împreună urmau să se sfârșească. Când am ajuns în Cluj ne-am despărțit cu tristețe, însă am fost fericiți că am avut ocazia să ne cunoaștem și, de asemenea, să trăim atâtea clipe frumoase împreună de care o să ne amintim mereu.

Astfel, consider că cel mai mare premiu pe care l-am câștigat este experiența. De asemenea, am învățat o lecție de viață de care sunt convinsă că îmi va fi de folos de acum încolo și de care o să mă folosesc mereu.

Vine, vine primăvara, se așterne în toată țara

Vă spun o ghicitoare... of, nu îmi vine în minte cum e „rima”... Nu-i nimic, voi scrie aceste idei cu vorbele mele...

Este dimineață. Mingea roșie a cerului se ridică ușor pe boltă. Natura se trezește încet și fără grabă. Păsările ne desfată auzul neasemuit. Vântul adie și desface cupole albe de petale. Pomii aruncă flori, asemenea unei ploi line.

Un iepuraș învârte ouă multicolore. Nepăsarea lui jucăușă face să apară prin iarbă pete frumoase de culori pe ici pe colo.

Vai de mine! Chiar iepurașul m-a dat de gol! Cu siguranță ați ghicit că este PRIMĂVARA.

Ioana Savu

Desen: Coldea Cosmin

Este luna martie... Soarele ne salută somnoros de după dealul de jad. Razele „săgeți de aur” străpung cerul purpuriu.

În taina răsăritului, flori sfioase, de toate culorile, răsar din pământ. Crini, lăcrămioare, sau lalele deschid cupolele de petale. Miresmele opresc un iepuraș grăbit, dar și mirat de lucruri neștiute și nemaîntâlnite.

Făpturile ce-au hibernat se trezesc, frecându-se la ochi după luni grele de somn... Stând înmărmurite, ascultă liniștea câmpului. Păsările se întorc și umplu cerul cu mii de ciripituri. Pare o dezordine totală și toți se bucură de oaspeți aleși, așa de dragi sufletelor noastre...

Pomii somnoroși își deschid brațele spre lumină. Flori sfioase gustă din lumina dulce și blândă a soarelui, începând să își dezvăluie splendoarea.

În umbra păcii, oamenii merg la câmp pentru arat și semănat. Ca într-un mușuroi de furnici, cu toții muncesc voioși. E rostul adânc al vieții, ce iese la iveală odată cu florile de mai...

... și ce, n-ar fi de-ajuns pentru fericire? Îmi vine în minte figura mamei din „Amintiri” „ieși, copile, afară și-i râde soarelui!”

Corina Bumb

Alege școala

Programul „Alege Școala” este un program județean de orientare școlară și profesională, realizat în colaborare cu Inspectoratul Școlar și cu Centrul Județean de Asistență Psihopedagogică Cluj.

În școala noastră, acest program se desfășoară în fiecare an școlar, la nivelul claselor a VII-a și a VIII-a. Activitățile interactive realizate în cadrul orelor de dirigenție au ca scop parcurgerea unui traseu de auto-

cunoaștere, dezvoltare personală și orientare școlară a elevilor. La finalul primei etape a programului, elevii claselor a VIII-a răspund unui chestionar care are ca scop identificarea opțiunilor pe care aceștia le au cu privire la liceul și profilul pe care doresc să-l urmeze.

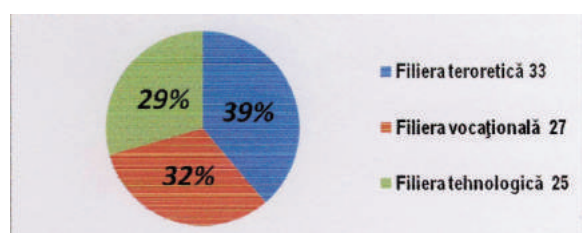
În acest an au fost chestionați 103 elevi din cele patru clase a VIII-a. Un număr de 18 elevi nu au exprimat nicio opțiune cu privire la liceul și profilul pe care doresc să-l urmeze, iar răspunsurile celorlalți 85 de elevi au fost dispuse astfel: 33 de elevi au optat pentru filiera teoretică, 27 de elevi au ales filiera vocațională, iar 25 dintre ei au ales filiera tehnologică.

Răspunsurile exprimate demonstrează o dispunere variată a opțiunilor, filiera teoretică deținând proporția cea mai mare dintre răspunsuri, ceea ce înseamnă o orientare mai mare a elevilor spre liceele cu profil real sau uman.

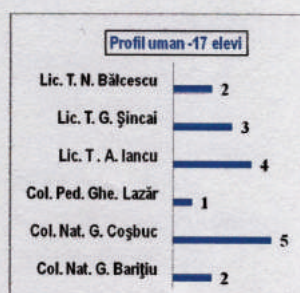
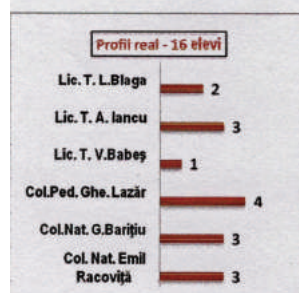
În concluzie, pentru a putea lua decizii responsabile elevii trebuie să aibă informații corecte privind factorii care contribuie la alegerea unui traseu educațional. Programul „Alege Școala” își propune să contribuie la realizarea acestui proces complex, iar, dacă la începutul anului școlar elevii și-au exprimat opțiunile în acest fel, rămâne de văzut care vor fi liceele pe care le vor alege la finalul anului școlar, care va fi cariera spre care doresc să se îndrepte.

Mult succes elevilor școlii noastre în drumul lor spre o carieră viitoare!

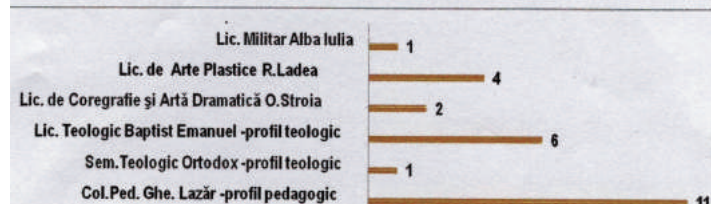
Prof. Psiholog Dana Pupeză

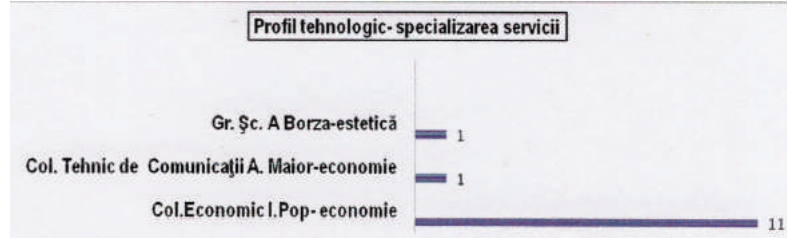
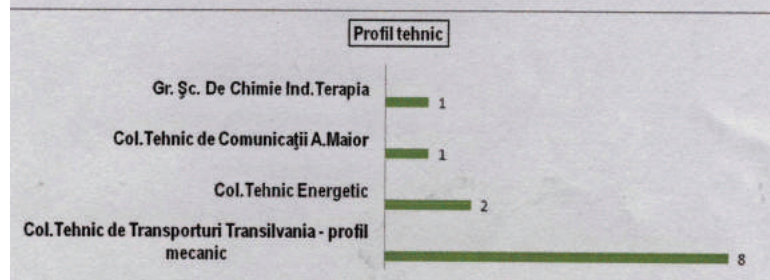
A. Filiera teoretică - 33 de elevi

B. Filiera vocațională - 27 de elevi

C. Filiera tehnologică - 25 de elevi

Mont St-Michel

Mădălina Tămaș

Mica insulă Mont St-Michel din sud-vestul Normandiei atrage pelerini și călători de peste 1000 de ani. Legată cu un dig de uscat, Mont St-Michel se înalță spectaculos dintr-o întindere plată de nisipuri netezite de fluxul puternic care pătrunde în golf. Pe vreme frumoasă, stânca în formă de con, în care sunt încrustate o abație,

din uscat, ca un afloriment stâncos ieșind din pădurile mlăștinoase din această parte a Normandiei. Pe vremea romanilor, era cunoscută ca Mont Tombe, păstrând probabil tradiția conform căreia stânca fusese folosită de celți ca teren funerar. Druzii au venerat aici soarele, iar romanii au continuat această practică, închinându-se pe

clădiri monahale, case, grădini, terase și fortificații, se vede de la câțiva kilometri de jur-împrejur; pe ceață, conturul întunecat al acoperișurilor și turnurilor pare a pluti ca un palat fantomatic pe un nor de vapor.

În urmă cu câteva secole, insula a făcut parte

stânca lui Mithras, zeul soarelui. Conform unei legende din aceasta perioadă, Iulius Cezar, încălțat cu ghete de aur și închis într-un sicriu de aur, ar fi îngropat sub Mont Tombe. În secolul V, stânca a devenit insulă, fiind total izolată la vârful de flux și accesibilă în celelalte perioade printr-

un pasaj periculos marcat cu pari înalți.

Liniștea și izolarea insulei au atras curând un grup de călugări, care au construit o capelă și au rămas singurii locuitori până în 708, când se spune că arhanghelul Mihail i s-ar fi arătat în vis lui Aubert (ulterior Sf. Aubert), episcop la Avranches, și i-a poruncit să construiască o capelă pe Mont Tombe. Aubert, punând la în-

doială visul, n-a făcut nimic la început, ceea ce l-a determinat pe arhanghel să revină cu aceeași poruncă. Abia după ce Sf. Mihail s-a arătat a treia oară și l-a bătut pe episcop pe cap cu degetul, a început Aubert construcția pe insula stâncoasă. El a fost ajutat de o serie de miracole:

- circumferința temeliei propuse a fost marcată de roua dimineții;
- o vacă furată a apărut în locul unde urma să se așeze prima piatră de granit;
- un bebeluș ținut în brațe a îndepărtat un bolovan care stătea în cale, atingându-l cu laba piciorului;
- Sf. Mihail s-a arătat din nou pentru a identifica un izvor de apă dulce.

Astăzi, Mont St Michel este legat de partea continentală a Franței cu un dig de 1,8 km lungime. În timpul refluxului, insula este înconjurată de bancuri de nisip și este izolată total de două, trei ori pe an, când fluxul neobișnuit de înalt acoperă digul. Aflorimentul stâncos cu o circumferință de circa 900 de m și o înălțime de 90 m, este încununat de una dintre minunile arhitecturale ale Franței.

Hora fluturilor

Andreea Aruncutean

O rază de soare ne luminează mințile și tot ceea ce ne înconjoară. Deasupra mea zăresc niște curcubeie de vis . E o horă, hora fluturilor. Învârtindu-se în mici cerculețe uniforme, ei ne aduc bucurie în inimi și pace în suflete și ne îmbată cu o mireasmă de neuitat.

Mereu m-am gândit cum ar fi, măcar pentru o clipă, să dorm învelită în aripile unui fluture și să le simt catifeaua aripilor atât de aproape.

Fiecare clipă mă duce cu gândul într-un paradis sau într-un loc fermecat, de poveste, unde aș putea să văd în fiecare minut acel dans al lor .

Mi-aș dori să nu clilesc nici măcar o secundă, să pot să îi privesc mereu și să prind aripi spre un nou început, într-o altă lume. Cerul albastru și culorile fluturilor, pline de strălucire, formau împreună un tablou desprins parcă din marile muzee de artă. Dar nu orice tablou/ nu un tablou oarecare, ci un tablou care părea să prindă viață , un tablou în care culorile se îmbinau perfect. Fiecare clipă din viață mi-aș fi dorit să o petrec alături de ei, să mă pot ridica sus și să simt că ating înaltul cerului. Aș fi vrut să învăț minunatul lor dans, care îmi fermeca privirea.

Dar nu putea fi adevărat. Totul era doar un vis, nu existase niciodată un dans, iar acel tablou simțeam că se spulbera cu fiecare clipă în care mă trezeam la realitate. Știu însă că undeva în inima mea voi păstra pentru totdeauna, bine închis, secretul basmului magic numit , “ Hora Fluturilor”!

Desen: Mădălina Tămaș

Diana Pupeză

Colega mea, Diana Pupeză este o elevă și o persoană deosebită. Ea este elevă în clasa a VIII-a B la școala „Alexandru Vaida-Voevod”.

Aș vrea să fi fost colegă cu ea încă de la început, din clasa I pentru că s-a dovedit a fi o prietenă și o colegă pe care oricine ar fi norocos să o aibă.

Diana nu este doar o persoană cu trăsături morale deosebite, ci și o elevă model.

Încă din clasa a V-a, a participat la multe olimpiade și concursuri școlare, având rezultate remarcabile și obținând premii.

În clasa a V-a a obținut premiul III la Olimpiada de Educație Tehnologică, faza județeană.

În clasa a VI-a a obținut premiul I la Olimpiada de Educație Tehnologică, faza județeană și premiul I la faza națională.

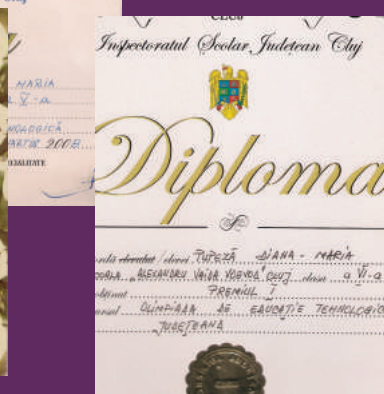
În clasa a VII-a a obținut premiul II la Olimpiada de Geografie, faza județeană și locul II la Concursul „The Children's Art Gallery”.

În clasa a VIII-a a obținut premiul II la Olimpiada de Geografie, faza județeană, 99 de puncte la Olimpiada de Limba Română, faza județeană, 204 de puncte la Cangurul Lingvistic la limba română și 181 de puncte la Cangurul Lingvistic la limba engleză.

Tot în clasa a VIII-a a participat la Concursul de cultură generală „Să fim împreună”, unde a obținut premiul I alături de echipajul școlii.

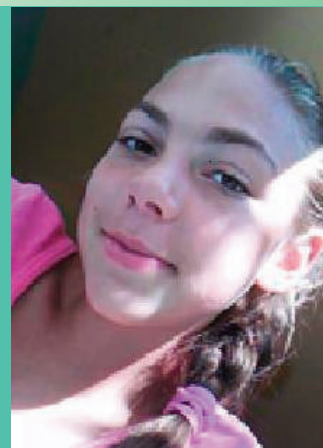
Eu mă bucur foarte mult că am ajuns să o cunosc pe Diana și îi doresc mult succes în continuare.

Portret realizat de
Lucia Ciovescu

Istoria ouălor FABERGÉ

Diana Tămaș

Născut în Rusia într-o familie de francezi emigrați la sfârșitul secolului al XVII-lea, Peter Carl Fabergé (1846-1920) a preluat întreprinderea tatălui său în 1870 și foarte repede a abandonat fabricarea de bijuterii din aur și din argint pentru a se consacra creării de accesorii de interes personal (butoni de manșetă, mânere de umbrelă, ace de cravată, etc.) și obiecte de decor pentru birou sau masă.

Gloria lui Fabergé a fost completă când, în 1885, țarul Alexandru al II-lea i-a comandat un ou pentru ca, după tradiție, să-l ofere împărătesei cu ocazia sărbătorii de Paști. Succesorul său, Nicolae al II-lea, de altfel mai puțin inspirat, n-a făcut decât să urmeze acest gest.

De o frumusețe și de un rafinament artistic deosebit, în număr de 30, ele au constituit ulterior o atracție deosebită pentru colecționari, ajungând să fie, treptat, cotate la prețuri astronomice. Unul dintre fericiții posesori ai aproximativ 12 din astfel de ouă imperiale a fost miliardarul american Fabre, editor al faimoasei reviste „Fortune”, care publică anual lista celor mai bogați 400 de americani.

De Paști

Ioana Oltean

Anul acesta, Învierea Domnului este în 24 aprilie, în mijlocul unei primăveri revărsate în sute de nuanțe, pe câmpuri și-n livezi.

Am avut – la școală – concurs de pictat „Ouă de Paști”. Le-am colorat divers și le-am împodobit cu desene și felurite forme.

Bucuria Învierii s-a reflectat în natură. Râul, străbătând orașul, se desfată în lumina razelor, iar – peste valuri – ninge cu petale. Câmpurile își așteaptă semințele, spre a se bucura de înviere. Florile, fericite, își rotesc petalele spre soare. Mugurii se desfac și-și mărturisesc bucuria, alături de păsări și insecte.

Primăvara, de Paști

Rareș Mătiș

Este primăvară. Florile fericite și-au întins petalele pe câmpii. Cerul este senin, soarele strălucește, iar zumzetul vesel de albine încântă auzul tuturor.

Cântecele neasemuite ale păsărilor întoarse acasă fac primăvara foarte frumoasă. Puișorii, în puful lor auriu, ciripesc din copaci așteptând ca mama lor să sosească, cu mâncarea. Râul se scaldă în lumina soarelui cald care îi cheamă pe copii afară, la joacă. Pădurea înverzește, și fluturii zburdă jucăuși.

Primăvara, de Paști

Larisa Hideg

„Baba Iarna” și-a luat caleașca și-a plecat. În locul ei, o zână tânără și blândă s-a ivit. A fost întâmpinată cu petale albe, galbene și roz.

Florile, fericite, au întâmpinat păsările, revenite în cuiburile „de acasă”. Se scaldă în lumina soarelui reflectat în apa râului.

Zumzetul vesel de albine a umplut văzduhul, aducându-și contribuția la Înviere.

De Paști e mare bucurie. Pictăm ouă acasă și la școală, apoi ajutăm la curățenie și la felurite rețete pentru sărbători.

În Săptămâna Patimilor participăm la Slujbe. Duminica primim rude și prieteni la masă, în familie. Cu toții ne bucurăm de toate darurile și bunătățile primite.

SuperAntiBacteriada

Realitățile zilelor noastre arată că trăim într-o perioadă provocatoare din perspectiva menținerii sănătății, datorate fluxului abundent de informații și mituri referitoare la modalitățile de prevenire a îmbolnăvirilor rezultate în urma contactului cu diverse medii neigienice.

În acest context, educația reprezintă un instrument eficient pentru formarea abilităților de viață în rândul tinerei generații. Încă din perioada pre-școlară sau a ciclului primar, copiii trebuie să conștientizeze atât importanța menținerii sănătății proprii, cât și necesitatea contribuției personale la asigurarea sănătății colective.

Astfel, la începutul anului școlar, în luna noiembrie, când s-a lansat programul național „Igiena acasă și la școală”, inițiat de compania Unilever și Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, școala noastră a fost selectată să participe alături de alte 328 de școli din întreaga țară la o campanie de promovare a igienei atât în școală cât și în familiile elevilor. Grupul implicat în acest program a fost format din elevii claselor a IV-a A, B, C, D, iar realizarea activităților s-a desfășurat în perioada noiembrie 2010 - februarie 2011.

Elevii, coordonați de doamnele învățătoare Valentina Nap, Carmen Maxim, Cîmpeanu Adriana și Claudia Morar au realizat activități de menținere a curățeniei acasă și la școală, desene și pliante informative cu aceeași temă, un steag al campaniei, piesa de teatru „Eliza și germenita ei”, imnul și mascota campaniei „Picurici”.

Campania, numită de copii SuperAntiBacteriada, a fost prezentată elevilor din toată școala, produsele obținute au fost expuse pe

un panou al școlii, iar grupul vocal „Infinity Folk”, din clasa a IV-a D, împreună cu mascota Picurici, au prezentat elevilor imnul campaniei.

La finalul programului, în luna februarie, toate activitățile realizate de copii au fost postate pe site-ul www.zeromicrobi.ro și au participat, alături de cele ale elevilor din alte școli din țară, la un concurs cu două secțiuni: campania de igienă și concursul de scenarii. Timp de două săptămâni, toți elevii școlii și părinții acestora au vizitat site-ul și au votat lucrările postate. Voturile obținute și rezultatul acordat de un juriu de specialitate au plasat școala noastră pe locul 16 la campania de igienă și pe locul 11 la concursul de scenarii.

Impactul campaniei

Concursul „Igiena acasă și la școală” a fost binevenit pentru elevii, părinții și cadrele didactice din școala noastră. Împreună am format o echipă, având ca scop inițierea copiilor în ceea ce privește obținerea unei igiene corespunzătoare atât acasă, cât și la școală.

Activitățile desfășurate i-au provocat pe copii să fie creativi, să-și imagineze scenarii, mascote, drapele. Au fost interesați să afle mai multe informații despre microbi și modul în care aceștia ne afectează negativ sănătatea.

Implicarea părinților a sporit valoarea educativă a demersului. Campania a venit în completarea activităților pe care noi le desfășurăm în vederea formării la elevi a unor deprinderi de igienă corporală și de menținere a curățeniei în spațiile din jurul nostru.

Și, chiar dacă nu ne-am numărat printre câștigători, putem spune cu sinceritate că ne-am îmbogățit experiența școlară și extrașcolară.

Înv. Carmen Maxim

Prof. psiholog Dana Pupeză

Poveste sentimentală

Ovidiu Șoș

am decis să ne întâlnim.

Totul era pregătit, eram gata să ne întâlnim, dar ceva se întâmplase între timp și nu a mai putut ajunge la întâlnire.

Primul lucru care mi-a trecut prin minte a fost că poate nu era sigură pe ea și de aceea a găsit o scuză. În cele din urmă ne-am întâlnit și mi-a explicat ce se întâmplase atunci și am înțeles că și ea mă plăcea foarte mult și totul a fost doar o întâmplare. De acel mic incident îi tot aduceam aminte în glumă mai mereu pentru că era foarte scumpă când încerca să explice că nu era adevărat ce gândeam eu.

În cele din urmă am avut și cea mult așteptată primă întâlnire. Nu voi uita niciodată acele clipe când ne plimbam de mână, am ținut-o în brațe, am vorbit foarte mult și nu mi-am dat seama că timpul trecea pe lângă noi. Tot atunci am primit și primul sărut de la această fată scumpă pe care nu îl pot uita nici acum.

Timpul trecea, noi ne întâlneam tot mai des, ne plăceam tot mai mult, dar așa cum se întâmplă întotdeauna, ce e frumos nu ține la infinit.

În această perioadă am mai întâlnit o fată care era mai mare ca mine cu doi ani și am început să mă întâlnesc cu amândouă. Începând cu acel moment, am făcut cea mai mare greșală din viața mea. Atunci gândeam că cine mai e ca mine să umble cu două fete.

Cum era de așteptat, într-o zi, cea fată scumpă pe nume Alexandra a aflat că eu mă întâlnesc cu cineva și i s-a rupt inimioara.

Mă ruga plângând să o las pe cealaltă pen-

tru că ea mă iubește cel mai mult pe lumea asta și nu dorește altceva de la mine decât să o iubesc. Dar cum atunci gândeam că eu nu îmi doresc o prietenă stabilă, ci vreau să umblu cu cât mai multe fete, am lăsat-o.

Nu pot uita nici astăzi scena în care am lăsat-o în fața scării blocului și ne-am luat rămas bun. Ea plângea, era distrusă, îi sfărâmasem inima. Acea scenă m-a emoționat foarte mult și mi s-a rupt inima, că de abia atunci realizasem cât de mult mă iubea, dar ca un fraier nu m-am dus după ea să o opresc și să-i spun cât de mult o pot iubi, și că doresc să fie a mea pentru totdeauna.

Am rămas cu cea fată mai mare ca mine pe nume Ioana, căreia nu-i păsa de mine, dar nu mai puteam să fac nimic. În timpul cât am stat cu această fată, nu a fost o clipă în care să nu mă gândesc la Alexandra și să nu regret că am părăsit-o.

În cele din urmă, realizând că Alexandra este dragostea mea, cea jumătate pe care toată viața o căutam, am decis să mă despart de Ioana pe care nu o iubeam și căreia nu îi păsa de mine.

Acum încerc să o recâștig pe Alexandra. Am făcut tot posibilul, dar în zadar. Ea nu mai poate avea încredere în mine, și e bună dreptate. Nu e secundă în care să nu mă rog la Dumnezeu să mi-o aducă înapoi și să o iubesc așa cum merită, să nu o mai mint niciodată și să fim împreună pentru toată viața. Am înțeles foarte târziu că tot ce contează pe această lume e cineva care să te iubească sincer și sănătatea.

După ce m-am despărțit de Ioana, am mai stat și cu alte fete, dar nu puteam să le iubesc, țineam la ele, nimic mai mult. Singura pe care mi-o doresc și o iubesc ca un nebun este Alexandra. Dacă ea nu mă va primi în viața ei, nu voi mai putea iubi pe altcineva așa cum o iubesc pe ea. Ea este sufletul meu pereche pe care îl voi aștepta toată viața.

Eclipsa de soare

Denisa Crișan, Robert Barabaș

În data de 4 ianuarie 2011, cerul s-a întunecat din ce în ce mai puternic. A avut loc eclipsa de Soare care s-a observat în mai multe județe ale României, inclusiv în județul Cluj.

Evident, ora de început a eclipsei a diferit în funcție de locul în care a fost observată. Astfel dacă la Timișoara începutul eclipsei a fost consemnat la ora 9 și 4 minute, constănțenii au putut observa eclipsa doar 7 minute mai târziu.

În Cluj-Napoca, eclipsa de Soare s-a putut observa de la ora 9, 8 minute și 25 secunde până la ora 12, 5 minute și 43 secunde. Soarele a fost acoperit în proporție de 78% de către Lună.

Maximul (acoperirea Soarelui de către Lună în proporție de 75-78 %) a fost înregistrat în jurul orei 10 și 30 de minute. Eclipsa a luat sfârșit în jurul orei 12.

Eclipsa a fost vizibilă de către oamenii obișnuiți cu ajutorul unui filtru de sudură verde sau, pentru specialiști, cu ajutorul telescopului sau lunetei.

La această eclipsă s-a realizat o fotografie de românul Cătălin Păduraru care a reușit să surprindă silueta unui avion care trecea prin dreptul Soarelui. Fotografia lui a fost aleasă drept cea mai bună fotografie a eclipsei din 2011.

Pare sfioasă la început, dar, în scurt timp, îți dai seama că purtarea ei vine dintr-o bună și temeinică educație – de-ar fi cât mai mulți ca ea...

Ioana Iulia Savu, o fetiță din clasa a V-a, elevă la școala noastră – școală generală de cartier – un copil... aproape obișnuit... că vorbeam de educație... și totuși: Ioana cântă la chitară. Nimic neobișnuit la școala noastră unde zeci de copii cântă la chitară. Numai că, Ioana cântă și altfel, nu pe acorduri care acompaniază vocea așa cum se învață aici la orele de opțional. Ea cântă la chitară în stilul CLASIC. Cântă după partitură și, deși învață cu un profesor în particular, de nici măcar doi ani, deja a participat la Festivalul Internațional de Chitară Clasică „Transilvania” din Cluj-Napoca, obținând un premiu special, a fost și la București tot la un Festival Internațional, „Eduard Pamfil”, iar în acest an s-a întors cu o mențiune de la Festivalul de Chitară Clasică de la Odorheiu Secuiesc. Ei, iată că deja numele Ioanei „sună” altfel. Pentru acest „sunet” ea muncește zilnic o oră sau mai mult, altfel nu se poate obține performanță nicăieri – dar aici performanța ei este dublată și de talent. Bravo, Ioana! Să auzimnumai de bine și la mai mare!

Prof. Liana Opreș

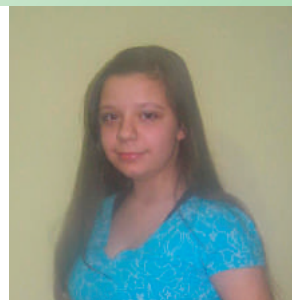
Ioana Iulia Savu

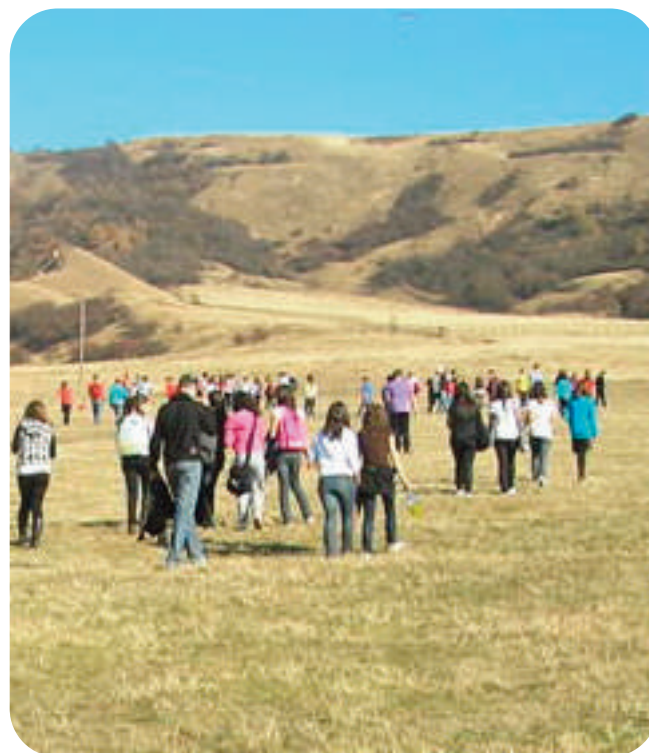
La Râpa Roșie

Denisa Morar

Rezervația Naturală „Râpa Roșie” ne-a impresionat încă din momentul în care am zărit-o din confortabilul nostru autocar. Părea o cetate misterioasă care ne provoca să o cucerim. Stâncile înalte, roșiatice, sub forma unor abrupturi imense șlefuite de vânt, ne-au stârnit curiozitatea și imaginația.

Am pornit la drum. Soarele strălucea puternic pe cerul superb, nepătat de nori, trimițând raze blânde asupra noastră. Vântul răcoros și tomnatic, ce străbătea dealurile, ne ciufulea părul și lovea nemilos crengile copacilor golași. Iarba auriu-verzuie se înclina încet în bătaia vântului, iar apele Secașului, nu prea adânci, ne întâmpinau cu un susur molcom. Amatorii sporturilor extreme, mai precis parapantiștii, ne salutau din aer. Însă, cele mai impresionante și mărețe erau stân-

cile roșiatice, ce îți tăiau răsuflarea odată ce ajungeai în apropierea lor.

Pereții acestei inedite forme de relief, ajung până la înălțimi cuprinse între 80-100 m. Apa a săpat, cu răbdare, câteva mii de ani, lăsând în urmă aceste spectaculoase formațiuni. Unele seamănă cu o imensă cetate de mult apusă, cu turnuri, coloane și hornuri sculptate în stâncă roșie. Altele arată ca niște valuri roșii, brăzdate adânc de apa ploii ce a format pârauri sângerii, străbătute de panglici albicioase sau vișinii.

Este indredibil cum NATURA, pe care noi, oamenii, o considerăm inferioară nouă, tehnologiei și științei, a putut crea o asemenea minune, dovedindu-ne încă odată ce pot face apa, vântul și timpul.

Invitație la mișcare: Majoretele

Andra Loșonți

Echipa de majorete a școlii noastre este alcătuită din: Sabău Diana, Mureșan Corina, Mureșan Tania, Felecan Andreea, Așchilean Alexandra (eleve în clasa a IV-a B), Munteanu Diana, Tarcea Lavinia, Rusu Adelina (eleve în calsa a II-a C), Stan Denisa, Oltean Maria, Fărcaș Alina, Purja Antonia, Tarcea Bianca (eleve în clasa a IV-a C) și Ignea Denisa (elevă în calsa a V-a C).

Aceste eleve au participat la primul lor concurs de majorete, care a avut loc în data de 12 martie 2011, ora 13:00, la școala generală Ion Agârbiceanu”.

Fetele au concurat contra echipelor de majorete “Gimn Star”, “UDMR Valența”, Liceul Teoretic “Lucian Blaga”, Colegiul Național „Cetatea Deva”.

Concursul a început cu defilarea concuretelor: “Mergeam aranjate pe rânduri, două câte două”, au spus fetele.

Emoționate, echipele au intrat pe rând pe scenă, fiecare cu prestația ei. Echipa noastră și-a susținut coregrafia, doar că ghinionul majoretelor noastre a fost că muzica s-a întrerupt de trei ori consecutiv. Au așteptat verdictul juriului cu sufletul la gură și acesta a venit sub un val de aplauze, fetele sărind în sus de bucurie deoarece au obținut locul III și au ajuns în etapa națională de la Oradea, pentru care se antrenează din greu.

Alte premii acordate de juriu au fost: „Cel mai bun costum”, „Cea mai bună majoretă”, „Cea mai bună coregrafie” și „Cel mai bun antrenor”.

Fetelor, suntem mândri de voi și vă dorim mult succes pentru următorul concurs!

Cum mă văd eu?

- Autoportretul elevului leneș -

Andrei Balaj

Veni și timpul examenului. Remeș Caniv transpiră când văzu subiectul. Exact asta și-ar fi învățat însă din păcate a trebuit să meargă la fotbal: „Minte sănătoasă în corp sănătos”, s-a gândit el.

„Ce să fac, ce să fac?”, se tot întreba el. Văzu jos la barem două puncte pentru umplerea spațiului de lucru și încă un punct dacă scrie citeț.

Ah... și mai era și punctul din oficiu. Doi plus unu fac... patru... mai scriu ceva corect și trec testul. Ce fraieri ăștia care și-au învățat! Eu trec examenul fără să fi atins cărțile. La propriu, căci am uitat să mă trezesc în prima zi de școală și am rămas fără cărți.

Scrie ce știe la primul exercițiu, copiază de la vecinu' la al doilea și tot așa ajunge la ultimul exercițiu: „Describe-ți cel mai bun prieten sau realizează-ți autoportretul”. Se gândi Remeș ce se gândi după care se hotărî să-și facă autoportretul.

„Eu?! Leneș?! Niciodată! Pur și simplu îmi place să dorm mult. Eu nu-mi fac temele pentru că sunt leneș? Nu... Câteodată mi se strică pixul, câteodată nu-mi găsesc caietele, câteodată trebuie să stau cu fratele meu mai mic și așa merge viața mea departe. De fapt, de câteva ori mi-am făcut tema, dar mi-a mâncat-o pisica. Ce să fac dacă îi era foame? Eu să chiulesc de la ore?! E adevărat, că... m-

am dus de câteva ori acasă, însă din motive bine întemeiate; de exemplu... o dată m-a chemat mama acasă, însă a uitat că m-a chemat și uite așa m-am ales cu o absență cu „N”; altădată m-a durut burta... așa... nu știu... în zona buricului, așa că m-am dus acasă. Ce crezi că s-a-ntâmplat? Absență cu „N”!”

Se uită și văzu că mai are câteva rânduri de scris așa că își continuă autoportretul:

„Odată, la testul de la istorie, m-a prins profesoara că aveam lecția scrisă pe mână. Ce să fac dacă numai acolo aveam loc?! Să știți că nu întârzii niciodată la școală... Întodeauna ajung la fix... E adevărat că nu tot timpul... adică... niciodată la opt fix... dar la zece fix... unsprezece fix... uneori la două fix... stau și vorbesc cu cei care lucrează în sistemul educațional... de cele mai multe ori cu doamnele de servicii, dar și cu doamna psiholog... și... înainte să fiu dat afară, cu doamna gardian...”

Remeș Caniv și-a trecut examenul cu brio... adică... mă rog...4,5(0)1..., dar cu... brio... ce pot să zic... Acum... la 20 de ani de la acel examen, Remeș este informat de cei din PSD... la nivel de telefon... că a fost ales, ca să fie Primarul care este, primar, la sectorul 5, București.

Violența în școli nu este un fenomen social cu totul nou. În școli a existat dintotdeauna violență și nu va fi eliminată într-un viitor prea apropiat, dimpotrivă, actele de violență par a fi tot mai dese și mai grave.

Violența în școală cuprinde orice formă de manifestare a unor comportamente precum: violență verbală și psihologică (poreclire, tachinare, amenințare, hărțuire), violență fizică (îmbrâncire, lovire, bătaie), comportamente care intră sub incidența legii penale (consum / comercializare de droguri, furt), ofensă adusă statutului / autorității cadrului didactic, alte tipuri de comportament deviant în relație cu școala.

Iată motivele pentru care semestrul al doilea al acestui an școlar a debutat cu manifestarea numită sugestiv **“Săptămâna antiviolență”**, care a cuprins o serie de activități pe parcursul întregii săptămâni dintre 7 – 11 februarie 2011.

Comisia de prevenire și combatere a violenței în școală și-a propus să militeze pentru reducerea dimensiunii fenomenului de violență în școala noastră și în mediul proxim acesteia, să sensibilizeze pe toți elevii școlii cu privire la sursele, cauzele și efectele fenomenelor de violență în școală. În acest sens, toți elevii și cadrele didactice ale școlii au fost implicați în diferite activități care au avut un punct comun: **ANTIVIOLENȚA**.

“8 februarie 2011 – Ziua europeană a Siguranței pe Internet” a fost punctată prin prezența celor 120 de elevi din clasele a IV-a (însoțiți de doamnele învățătoare Valentina Nap, Carmen Maxim, Adriana Câmpeanu și Claudia Morar) și a V-a B (diriginte prof. Carmen Hațegan) în sala festivă, unde s-a vorbit despre pericolele și capcanele pe care le poate oferi Internetul atunci când este greșit sau prea mult

folosit. S-au prezentat filmulețe din care elevii au putut desprinde diferite învățături, s-au purtat discuții cu elevii prezenți, care au povestit întâmplări personale și care și-au exprimat părerile și experiențele proprii, legate de utilizarea Internetului în siguranță și în mod responsabil. Elevii au fost foarte deschiși și receptivi în discuții. Activitatea a fost coordonată de prof. diriginte Carmen Hațegan.

“Cum să ne înțelegem” – a fost numită activitatea propusă și coordonată de prof. Emilian Raza, o dezbatere interconfesională, la care au participat elevi din clasele VI – VIII, care aparțin diferitelor culte religioase: ortodocși, baptiști, penticostali, adventiști, reformați, greco și romano-catolici, toți cu un singur gând bun, către Dumnezeu. Activitatea a fost înregistrată și difuzată (parțial) la Radio Cluj, în cadrul emisiunii pentru copii “Sesam deschide-te”. Toți elevii participanți au fost de acord că numai prin înțelegere, toleranță, bunătate și cooperare se pot rezolva problemele conflictuale, iar recurgerea la violență, de orice fel, este un semn de slăbiciune, nu de tărie.

Joi, 10 februarie 2011, am avut invitați în școală reprezentanți ai Inspectoratului de Poliție Cluj - Departamentul de prevenire și combatere a criminalității și de la Poliția de Proximitate – Secția 7 de Poliție (instituție cu care școala noastră colaborează permanent prin agentul Mic Marin) Sub egida **“Legea și violența”** invitații au prezentat elevilor din clasele a VIII-a formele de manifestare a violenței și consecințele nefaste care pot apărea atunci când nu este respectată legea și se recurge la violență pentru rezolvarea conflictelor. La această activitate a participat și d-na prof. psiholog școlar Dana Pupeză.

Pe tot parcursul săptămânii, elevii din cla-

sele V – VIII au participat la **Concursul “Clasa mea – clasă model”**, lansat de prof. Dana Pupeză și Carmen Hațegan, concurs în cadrul căruia s-au urmărit și monitorizat trei aspecte diferite, la nivelul fiecărei clase: disciplina la ore, curățenia în sălile de clasă și ținuta elevilor în uniformă. S-a observat o implicare responsabilă a elevilor și a cadrelor didactice în monitorizarea acestor aspecte și la finalul săptămânii au fost desemnați câștigătorii: PREMIUL I - clasa a VI-a A (prof. diriginte Mihaela Coroian), clasa fiind remarcată și la curățenie; PREMIUL II - clasa a VI-a C (prof. diriginte Liana Opreș), desemnată ca fiind și cea mai disciplinată clasă și una dintre cele mai curate; PREMIUL III - clasa a V-a B (prof. diriginte Carmen Hațegan), câștigătoare și la curățenie. Elevii cu ținuta corespunzătoare au fost cei din clasele a V-a C (prof. diriginte Liliana Opreș) și a VII-a A (prof. diriginte Maria Verebei).

Toate orele de consiliere din această săptămână au avut aceeași temă: **“Un NU artistic violenței”**. Fiecare clasă, de la cei mai mici (clasele I) la cei mai mari (clasele a VIII-a), coordonați de doamnele învățătoare sau de profesorul diriginte a finalizat ora de consiliere printr-un mesaj artistic sub forma unui desen, slogan sau poster care să reflecte gândurile elevilor și modalitățile de manifestare împotriva violenței. Zeci de lucrări au fost expuse în cadrul unei expoziții organizate la biblioteca școlii, expoziție care a fost ulterior vizitată de către toți elevii școlii noastre.

A fost o săptămână plină de evenimente, o săptămână în care am putut vedea elevi mai responsabili, mai cuminți, mai buni unii cu alții, mai cooperanți, așa cum ar trebui să fie mereu elevii unei școli ca a noastră.

Prof. Carmen Hațegan

Egoismul

Ionela-Mădălina Bar

Egoismul, această atitudine a omului față de ceilalți, face nefericiți mulți oameni, care nu trăiesc decât pentru ei înșiși, pentru care doar propria lor persoană este importantă; ei nu sunt interesați de suferința, de nevoile și de bucuriile celorlalți.

Egoistul se crede centrul universului. Totul trebuie să graviteze în jurul lui, când vrea el, cum vrea el. Pentru un egoist, ceilalți nu pot trăi cum vor ei, ci cum vrea el. Fără să se gândească la ceilalți, nu îi prea poate înțelege.

Eu cred că egoismul este un mare defect al copiilor și poate fi anulat prin educarea atentă a acestora. Frații, părinții și bunicii trebuie să-l învețe pe copilul mic să împartă ceea ce are, bomboanele, jucăriile, cu alți copii, pentru a înlătura orice atitudine egoistă. Cei mici trebuie, de asemenea, să resimtă bucuria de a împărți ceea ce au cu ceilalți.

Nu trăim singuri, ci printre oameni. Prin urmare, trebuie să fim atenți la cei care ne înconjoară, să avem grijă și să ne pese și de ceilalți. Să nu trăiești decât să-ți satisfaci propriile plăceri și chiar capriciile, iată egoistul, omul nefericit, incapabil să vibreze la ceea ce se întâmplă în jurul lui, incapabil să se bucure de o zi frumoasă de primăvară, de un răsărit sau un apus de soare, de un mare spectacol sau poate chiar de propriul lui succes.

Eu cred că egoiștii sunt, într-adevăr, foarte nefericiți.

Eclezialitatea ființei umane IV. *Mitropolitul Bartolomeu sau Firescul omului frumos*

Născut la data de 18 martie 1921, Părintele Bartolomeu Valeriu Anania, va fi pentru Biserica și Neamul său, un stâlp de lumină lăsat de la Dumnezeu pentru noi timp de nouă decenii, oferindu-se pe sine drept model de slujire și caracter de urmat. Și-a slujit Biserica în care a fost înălțat până la rangul de Arhiepiscop și Mitropolit al Clujului, cu toată ființa sa spirituală, impregnând în păstoriții săi duhul responsabilității ecleziale, dublat de o excelentă afirmare culturală fundamentată pe cuvântul scripturistic revelat. Teologul Bartolomeu Anania, se va înscrie definitiv în istoria literaturii române, prin diortosirea cuvântului revelat, proiect la care a lucrat timp de unsprezece ani, culminând cu apariția integrală a Sfintei Scripturi în anul 2001, ediția jubiliară a Sfântului Sinod, versiune preluată după Septuaginta și sprijinită pe numeroase alte osteneți. Literatul Valeriu Anania, se va apleca în timpul vieții asupra miturilor fundamentale ale etnogenezei poporului roman, pe care l-a iubit și l-a slăvit în slova sa înțeleaptă, ducând slujirea față de Neamul său până la treapta de vocație, lăsând cu literă de testament exigența viețuirii curate, evitând corupția la orice nivel și formă de manifestare.

Ucenicii săi l-au sesizat ca pe un apropiat al sufletului lor, preocupat de căutările și dilemele omului aflat la început de viațuire spirituală responsabilă, tratând cu seriozitate inteligibilă întrebările și răspunsurile urcușului duhovnicesc, având principii aplicate și susținute, atât în exprimarea socială cât și în sistemul concentraționar comunist. Se va axa în predica sa catehetică și omiletică, asupra unor concepte de eco-teologie spirituală, care vor viza demnitatea umană în ansamblul ei, închinată responsabil slujirii Domnului Iisus Hristos, pe care l-a iubit din toată inima sa. A rămas în sufletul celor care l-au ascultat și au ucenicit la umbra cuvântului său, asemeni înțeleptului Solomon și a Hrisostomului Ioan Gură de Aur. Vă oferim câteva nestemate duhovnicești, din gândirea sa hristificată, aflată acum la tronul dumnezeirii Domnului Hristos.

1. „Celui mândru Dumnezeu îi stă împotrivă, dar celui smerit îi dă har. Har înseamnă binecuvântarea lui Dumnezeu, dar și bunăvoința Lui față de tine”.

2. „Viața de veci nu înseamnă latență sau lăncezire sau lene sau odihnă sau somn, așa cum încercăm să ne imaginăm unii dintre noi, dimpotrivă, viața veșnică în Împărăția lui Dumnezeu este o viață cu adevărat, o viață în care fiecare suflet care trăiește cu Dumnezeu va merge din urcuș în urcuș și, așa cum spune Sfântul Apostol Pavel, din slavă în slavă, aceasta fără sfârșit în veci, pentru că și viața lui Dumnezeu și Universul lui Dumnezeu sunt fără margini și fără sfârșit”.

3. „Știți care e marea victorie a omului? Aceea ca nici când moare să nu moară singur, să moară însoțit de rugăciunile semenilor săi, care au puterea să-l așeze sau să-l reazeze în comuniune cu Dumnezeu”.

4. „Moartea noastră nu este altceva decât un fenomen de trecere dintr-un mod de existență în alt mod de existență, din existența aceasta pământească, limitată, în existența cealaltă, de ființă care trăiește în cetatea lui Dumnezeu, nu în cetatea stătătoare cum este aici, ci în cetatea statornică a lui Dumnezeu”.

5. „Sufletul nostru este nemuritor, are un început în momentul zămislirii pruncului, dar nu are un sfârșit, sfârșitul său este în eternitate, adică în acea entitate care de fapt nu are sfârșit”.

Veșnică să fie pomenirea părintelui nostru duhovnicesc Bartolomeu.

prof. Ioan-Emilian Raza

Serbarea adolescenților

Dalia Căspriac

“Serbarea adolescenților” este un concurs, care se organizează în școala noastră, oferind participanților un bun prilej de a-și face noi prieteni. Anul acesta a fost cea de-a treia ediție a acestei serbări și încercăm să facem din aceasta o tradiție.

Concursul a constat în câteva probe: prezentarea fiecărui participant, prezentarea ținutei școlare, cultură generală, prezentarea ținutei de seară, urmată de dansurile tango și vals, prezentarea ținutei sport, însoțită și de dansul HIP-HOP și, nu în ultimul rând, proba liberă care, anul acesta, a constat în alegerea comună a participanților, adică dansul popular.

Proba de prezentare ne-a ajutat să cunoaștem abilitățile și realizările concurenților.

Proba de cultură generală le-a dat mari

bătăi de cap concurenților, întrebările fiind variate, din toate domeniile.

Anul acesta, la proba liberă, toți concurenții au ales dansul popular.

Prezentarea ținutelor școlare, sport și de seară a pus în evidență creativitatea participanților, dar și mișcarea lor scenică

Coregrafia dansurilor a fost realizată de doamna profesor universitar Emilia Grosu.

Profesorii Dana Pupeză, Alexandru Nicoară, doamna învățătoare Gabriela Bucur și doi elevi - Zăpârțan Andrei, Crișan Ioana au format juriul. Au jurizat cu cea mai mare atenție și împreună au ales “Miss” și “Mister adolescență” din acest an școlar.

Concursul a fost prezentat de doi elevi din clasele a VIII-a: Mureșan Raluca din clasa a VIII-a

C și Tăpăstău Mihai din clasa a VIII-a B.

În spatele acestui concurs și a reușitei acestuia, se află atenta supraveghere a domnului profesor Nicolae Zota. Acesta, împreună cu câțiva elevi, a aranjat Sala Festivă, unde a avut loc concursul. Datorită domnului profesor ne putem bucura în fiecare an, în ultima zi de școală a primului semestru de concursul "Miss și Mister Adolescentă".

Între probele concursului, concurenților li s-au oferit câteva minute de odihnă, timp în care spectatorii, însoțiți de profesori, au putut dansa.

În urma deliberării juriului, s-au ales câștigători din acest an. Aceștia au fost doi elevi din clasa a VII-a A: Szekely Andra și Ciotlăuș

Gabriel. Cei doi au fost foarte entuziasmați în urma câștigării concursului, datorită faptului că nu s-au așteptat.

Părerile câștigătorilor au fost diferite:

Ciotlăuș Gabriel: „Concursul mi s-a părut destul de dificil, deoarece și concurența a fost mare. Sunt fericit că am câștigat.”

Szekely Andra: „Concursul mi s-a părut foarte frumos și ușor. Chiar nu mă așteptam să câștig.”

După decernarea premiilor, elevii împreună cu profesorii au fost invitați pe ringul de dans.

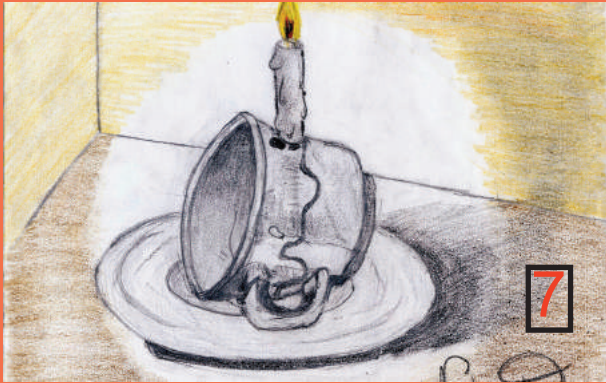
THE CHILDREN'S ART GALLERY

CONCURS: Scrieți numerele primelor trei desene preferate, puneți-le într-un plic și predați-l colegelor voastre Andra Loșonți - VII B sau Vînca Oana - VIII B, până în data de 15 mai. Rezultatele concursului vor fi anunțate în data de 1 iunie.

THE CHILDREN'S ART GALLERY

Școala "Alexandru Vaida-Voevod",
Cluj- Napoca

**"Spiritul copiilor nu este un vas pe care trebuie să- l umplem,
ci o vatră pe care trebuie s-o încălzim".
(Johann Heinrich Pestalozzi)**

Școala noastră își propune să fie în pas cu timpul și urmărește crearea unui climat educațional optim, în vederea pregătirii tinerei generații cu acele cunoștințe teoretice și practice necesare adaptării la o societate în perpetuă schimbare.

Toate acestea se pot realiza prin resursele umane și materiale de care dispune școala, în vederea realizării unui proces de învățământ eficient și modern, într-un cadru instituțional plăcut și favorabil învățării.

Personalul didactic al școlii încearcă să realizeze "un învățământ pentru fiecare", să înlăture individualismul și să încurajeze munca în echipă: cadre didactice, elevi, părinți.

Rezultatele muncii noastre se concretizează în importante premii și mențiuni obținute la diferite olimpiade școlare și concursuri.

Școala noastră, una dintre cele mai moderne școli din Cluj- Napoca, atrage deopotrivă și părinții și elevii prin baza materială deosebit de bogată de care dispune: 26 săli de clasă, bibliotecă, sală de lectură, laboratoare spațioase de fizică și informatică (dotate cu table SMART), de biologie și chimie, cabinețe de istorie, psihologie, logopedie, un cabinet pentru activitatea de sprijin, unul medical, o sală multimedia, o sală de sport dotată cu echipament modern și terenuri de sport amenajate cu gazon artificial.

An de an organizăm variate și foarte atractive activități curriculare și extracurriculare, diversificate în funcție de propunerile elevilor, la care aceștia participă cu multă plăcere și entuziasm.

Prestigiul școlii noastre a crescut constant odată cu implicarea tot mai multor cadre didactice și elevi în proiecte și parteneriate locale, naționale și internaționale.

Director,
prof. Lavorica Șerban

GEORGE ENESCU
1881-1955

Serbarea Adolescentilor